

Het lezen van deze column kan uw geestelijke gezondheidstoestand ernstige schade toebrengen. Woedeaanvallen en gewetensconflicten zijn niet uit te sluiten.

De chauffeur van de betoncentrale

U kent ze vast wel; de gestaag ronddraaiende betonmolens op een grote vrachtauto, op weg naar weer een nieuw te realiseren betonconstructie. Altijd een mooi gezicht. Zeker in de file leef ik met de chauffeurs mee. Ik ben weleens gestrest als ik door een file niet op tijd ben voor een afspraak. Kun je nagaan hoe een chauffeur zich voelt als zijn lading, of dit nu fruit of beton is, langzaam in kwaliteit achteruit gaat. Maar goed, te voet op weg naar het station. 'laat ik de trein een keer proberen', dacht ik. Lekker ontspannen gereden worden met een kop koffie en een croissantje, terwijl je eens goed al die belangrijke stukken kunt lezen, passeerde ik op een mistige voorjaarsmorgen een grote bouwput. Het was vrijdag en, zoals alle echte bouwers weten, op vrijdag moeten alle bekistingen worden gevuld zodat ze in het weekend kunnen uitharden en op maandag de bekistingen kunnen worden verwijderd. Zoals gebruikelijk stond een groepje oude mannen te kijken naar de vertoonde activiteiten rond de betonstort. Ook ik keek even mee. Ik vind het namelijk interessant en heb bovendien de hiervoor vereiste leeftijd bereikt. Ze waren een constructievloer bovenop een onderwaterbetonvloer aan het storten. De betonmolens reden af en aan en op twee plaatsen waren groepen mannen (Er zijn nog weinig vrouwen te zien; is dit een laatste mannenbastion?) bezig de stort

voor te bereiden, uit te voeren en na te bewerken. "Moet je dat groepje sukkel daar links achterin eens lekker bezig zien", zei de oude man naast mij. "Die idioten werken zich langzaam tegen de wand van de bouwput aan en ze kunnen straks niet meer weg. Dat zal wel weer een stel buitenlanders zijn die niet goed weten wat ze moeten doen." "U heeft er verstand van", merkte ik op. Dat had ik niet moeten doen, want mijn reactie opende de sluisdeuren van zijn geheugen en zijn verleden stroomde mij tegemoet. De trein op tijd halen kon ik wel vergeten. "Ja, ja", zei hij. "Vanaf mijn 12^e in de bouw gewerkt. Eerst als jochie bakstenen omhoog sjouwen, daarna beton maken met de molen. Dat noemde we 1-2-3-beton: een emmer cement, twee emmers zand en drie emmers grind laten ronddraaien in de molen met een of twee emmers water en je kon de betonmortel met een kruiwagen naar de stortplaats brengen. De kwaliteit van het beton dat ik toen produceerde, ging alle kanten op. Afhankelijk van mijn humeur; de ene dag had ik er zin in, de andere dag niet en klooide ik maar wat aan. Toen mijn rug begon op te spelen werd ik chauffeur bij een betoncentrale. Ondertussen waren dit soort productielocaties ontstaan. Ik had geregeld werk, vaste tijden en een redelijk salaris. Tot aan mijn pensioenering een paar jaar geleden heb ik dit met veel plezier gedaan. Alleen die files altijd: daar werd je

weleens moe van. Sta je daar stil terwijl achter je 6-7 kuub goed beton langzaam aan het verpieteren is. En zal ik u eens vertellen hoe de meeste files ontstaan, meneer?" Voordat ik antwoord kon geven op deze vraag, ging hij al verder "Niet door kapotte vrachtauto's of zo, hoewel er met al die Oost-Europese vrachtauto's op de weg er veel slecht spul tussen zit, maar doordat de mensen veel te langzaam rijden! Was ik op weg naar een klus om beton af te leveren, reed er een idioot op een weg met 90 km/u waar je 100 km/u mag rijden. Vrijwel altijd een bejaarde of een vrouw. Tja, dan moet ik rechts langs en zie je ze schrikken. Van de schrik gaan ze remmen waarop de auto achter hen ook moet remmen en zo ontstaat er weer een file." Ik mengde mij in de discussie: "Vaak zie ik ook twee vrachtauto's elkaar inhalen waarbij de ene vrachtauto met 1 of 2 km/u meer de andere inhaalt waardoor over een afstand van 3, 4 km de tweebaansweg wordt geblokkeerd." "Goede Nederlandse chauffeurs doen dat nooit", was zijn reactie, "Dat zullen wel weer buitenlanders zijn geweest." "Natuurlijk", reageerde ik en probeerde weer langzaam richting het station te bewegen. Maar hij ging verder: "Jaren heb ik beton rondgereden maar gelukkig ben ik nu al een paar jaar met pensioen, nog net keurig op mijn 65e. Ik ben blij dat ik nu niet meer hoeft te rijden in dat gekkenhuis van het verkeer tegenwoordig. Neem nou die

A2 tussen Amsterdam en Utrecht. Vijf tot zes banen en allemaal moeten ze 100 km/u rijden. Dan moest ik met mijn grote bakbeest manoeuvreren tussen de Fiat Panda's en zo, die allemaal precies 100 km/u rijden vanwege de trajectcontrole is. Links rijdt niemand behalve een enkele buitenlander die zich verbaasd afvraagt waarom al die Nederlanders rechts rijden want aan de grens stond toch op 130 km/u? Ik ben trots op Nederland, maar niet op het Nederland waar buitenlanders de schuld van alles krijgen. En zeker niet op het Nederland waar de ene hand een snelweg van miljoenen aanlegt en de andere hand, vanwege "verworven rechten" van weinigen, miljoenen anderen verbiedt 130 km/u te rijden. Net zoals Engeland: de weinigen die kwamen stemmen dingen met een meerderheid van 51% een Brexit af. ☒